

nu er Spørgsmaal om, naar denne Skat da vil blive opkrævet i det Hele, skal jeg blot tilføie, at jeg har havt stor Betænkkelighed ved at lade den opkræve i April Skattetermin. Der vil sandsynligviis blive givet Henstand med Krigsskatten saaledes, at den først vil blive opkrævet med de Skatter, der forfalde til October Termin. Det er disse Oplysninger, jeg seer mig istand til at meddele det ærede Thing efter Hukommelsen.

Lehmann: Det forekommer mig, at den ærede Finantsminister noget har sammenblandet to særdeles forskjellige Ting, nemlig Tilveiebringelsen af Resourcer og den constitutionelle Hjemmel til Udgifter. Hvad Tilveiebringelsen af Resourcer angaaer, kunne Oplysninger herom ganske vist finde deres rette Plads under Finantslovens Behandling, ligesom ogsaa fra Medlemmernes Side Udtalelser herom kunne finde Sted, men det er iøvrigt Noget, som væsentlig henhører under selve Finantsbestyrelsen. Derimod skal Hjemmelen til Udgifterne findes i Finantsloven, og forsaavidt har min ærede Nabo (Krieger) ganske vist Ret i, at Udgifterne til Jernbaneanlægget bør findes paa selve Finantsloven. Det er anerkjendt, at den fuldstændige Hjemmel ikke kan findes i selve den særlige Lov, og i nærværende Tilfælde er der ogsaa det at bemærke, at det er to ganske forskellige Tal, som der vil være Tale om i Jernbaneloven og i Finantsloven: paa det ene Sted det, som hele Jernbaneanlægget vil koste, og paa det andet det, som i indværende Finantsaar antages at ville medgaae dertil. Der er Exempler nok paa, at det er ganske andre Tal, der foreligge i Finantsloven, end de, der findes i de særlige Love. Det vil saaledes erindres, at Loven om Kjøbenhavns Befæstning indeholdt en Bevilling, jeg troer paa 8 Millioner, men det, som deraf i hver Finantsperiode skulde komme til Anvendelse, blev særlig optaget paa og særlig discuteret ved de enkelte Finantslove. Ogsaa ved den samtidsige Lov om Frederikshavns Havn blev der paa en Maade givet Samtykke til hele Udgiften; men, da denne skulde fordeles paa to Aar, og det ikke engang med Halvdelen paa hvert, blev der i Finantsloven kun opført et mindre Tal. Jeg troer

saaledes, det er ubeskrideligt, at det maa opføres her i Finantsloven og maa være Gjensstand for særlig Overveielse, hvormeget af det hele Beløb der skal stilles til Disposition i næste Finantsaar, og at dette er ganske uafhængigt af, hvorledes Resourcerne skulle komme tilveie.

Derimod troer jeg rigtignok, at den ærede Finantsminister har Ret i, at der ikke behøves nogen fornyet constitutionel Hjemmel til at opkræve de Indtægter, der allerede ere bevilgede. Jeg troer, at de maae betragtes som Restancer, og, uagtet de altsaa vel maae figurere i den almindelige finantsielle Oversigt eller Calcule, troer jeg ikke, de have deres Plads i Finantsloven. For det, derliffe er indgaaet — vi ere, Gud stee Lov, i det Tilfælde, at vi næsten ikke kjende Restancer, og det er ganske særlige Omstændigheder, der gjøre, at de her blive overordentlig store — findes den constitutionelle Hjemmel allerede paa den foregaaende Finantslov, og det behøver altsaa ikke at optages her, ligesom jeg ogsaa har en ganske besteden Tvivl, som jeg ikke skal inhævere, om det gaaer an at rette Tal efter Udvalgets Betænkning, saalænge der ikke foreligger et Botum fra en af de lovgivende Forsamlinger. Der kan, naar man seer Udvalgets Betænkning og hører Finantsministerens Udtalelse, være en Formodning om, hvad det endelige Resultat vil blive; men jeg troer, at saalænge der ikke idetmindste er voteret i eet af Thingene, kan man ikke derefter rette Bestemmelserne i § 2. I nærværende Tilfælde vil der iøvrigt i Virkeligheden komme en Balance tilstede ved disse to Ting. Hvis man nemlig ikke kan foretage en Nedsættelse fra 2½ til 1½ Million, blot fordi Udvalget har foreslaaet det, og hvis man paa den anden Side ikke skal optage som en særlig Post den Indtægt, der allerede er fuldgjldig bevilget, men ikke er indkommen, saa ville de to Ting komme til at kompensere hinanden, og jeg mener derfor, at det kan blive staaende, som det staaer.

Krieger: Hvad det først og fremmest maatte være mig om at gjøre, er jo at faae nogen Klarhed med Hensyn til det sandsynlige Udbytte, som i næste Finantsaar kan komme i Rassen ved extraordinair Skat. I Forbi-